

POLITIČNI RAZGOVORI

»Prisegli smo«, je začel gospodar svoje poročilo o Žalcu in taboru, ki se je vršil preteklo nedeljo. »Prisegli smo in držali bomo: Sveta vera nam je luč in materin jezik nam je ključ do naše narodne omike! Prisegli smo, da iztrebimo iz svoje sredine »Jutro«, »Domovino« in »Kmetijski list« do zadnjega izvoda. Prisegli smo, da gremo od moža do moža, od hiše do hiše, kljub delu, ki ga imamo, pa povemo: Boga in duhovnika ni nihče še tako sramotil, kakor je to storil liberalen tisk te dni, ko je smešil Kristusovo trpljenje in delo našega voditelja dr. Korošca. Prisegli smo in to držimo!«

Dvignili so se vsi navzoči, ki niso bili v Žalcu in so izjavili: »Tudi mi prisegamo danes z vami! Mera je polna! Dovolj je bilo tega sramotjenja! Ni nas in našega voditelja sramotil Srb in ne Hrvat, sramoti in blati ga slovenski liberalni tisk! Prisegamo tudi mi, da bomo iztrebili te liste vse do zadnjega! Tako ali tako! Bomo!«

Nato se je razvil daljši razgovor o tem, kako bodo to naredili. Po končanem razgovoru o tem predmetu je pa načel znanec poseben razgovor: »Ali pod Zagreb ali pod Beograd!«

»Kam greste raje«, je vprašal svoje znanke. »Ali pod Zagreb ali pa pod Beograd? Srb nas hoče pod Beograd in Hrvat nas hoče pod Zagreb! Kam torej?«

»Hrvat nas hoče pod Zagreb«, so začeli izpraševati možje. »Torej naši demokrati in radičevci nas hočejo uslužiti Zagrebu?«

»Da«, je dejal gospodar, »to je ravno ona nesramnost teh ljudi, da vpijejo po svobodi, pa nam pripravljajo sužnost! Pod Hrvate nas hočejo spraviti! Slovenci smo jim ničla, smo jim le hribovski Hrvati in nas hočejo odirati še bolj kot nas je Beograd! — Imamo že nekaj skupnih ustanov. Recimo za delavstvo. V Zagrebu je sedež osrednjih uradov. Milijone plačujemo v Zagreb. Ali mislite, da nam kaj vračajo? Slabši so kot Srbi v tem oziru!«

»Tega pa že ne«, so ugovarjali vsi po vrsti. »Kdo pa je najbolj inteligen ten narod v državi? Ali ne mi Slovenci? Pa da bi ravno mi morali biti pokorni drugim?«

»Ne, možje«, je dejal gospodar, »mi tega nočemo! Priznamo Srbu svobodo in jo priznamo Hrvatom, zahtevamo pa jo tudi za sebe! In to proti Radičevim načrtom. Zato mi kliče mo: Slovenijo — Slovencem! Ne Srbom in ne Hrvatom, ampak Slovencem! Svobodo hočemo! Na Slovenskem hočemo biti Slovenci gospodarji!«

Zupan je vstal in je rekel: »Možje, ali naj nas res teden za tednom pozivajo, da očistimo svoje občine najgršega blata, nesramnih listov, ki blatijo naš narod in našega voditelja, pa tudi nas same! Dovolj je tega!

Prisega, položena v Žalcu, veže nas vse! Vsi na delo! Oni, ki so nas svoj čas prodali s centralistično ustavo Beogradu, nas ne smejo sedaj preslepiti in usužnjiti Zagrebu! Zato ven iz naše občine s temi časopisi! Kar smo preje sklenili, bomo izvršili, kar smo prisegli, bomo držali!«

Možje so vstali in si podali roke. Bomo! Pri Bogu, bomo!«

V NAŠI DRŽAVI.

General Hadžić sestavlja vladu. Kralj gre do skrajnosti in hoče ustreči Hrvatom, kar je le mogoče. Zato je na njihovo svoječasno zahtevo, da naj sestavi vladu general, da bodo tako vladu podpirali, res naročil generalu Hadžiću, da sestavi vladu.

Pribičević zoper nevtrarno vladu! General Hadžić je poklical k sebi voditelje posameznih strank, če bi podpirale njegovo vladu. Naša stranka je izjavila, da bo to odločila šele potem, ko bo videla, kakšne načrte bo imela vladu. Pribičević pa je bil v razgovoru s Hadžićem zoper tako vladu. Najpreje so jo zahtevali, zdaj je nočejo! To postopanje Pribičevića je zelo čudno vplivalo na politične kroge in je tudi dvor razočaralo.

Težave s sestavljanjem vlade. General Hadžić si je celi teden prizadeval, kako bi bolje sestavil vladu. Hotel jo je sestaviti iz samih strokovnjakov. Tudi Slovenci bi bili v njej. So pa imenovali celo vrsto ljudi, tako da ni bilo misliti, da se to resno smatra.

Napad na vodjo policije v Beogradu. V pisarno vodje policije Lazića je vstopil v petek mlad človek in izročil Laziću neke spise. Ko je ta spise pregledoval, ga je tujec obstrlel v glavo. Nato pa je pomeril še nase, vstrelil trikrat v sebe in oba sta obležala v pisarni. Dr. Korošec je takoj po napadu prihitel v pisarno. Oba ranjenca so prepeljali v bolnico. Lazić ni nevarno ranjen, dočim pa se je napadalec hudo ranil in bo težko ozdravel. V njegovem klobuku so našli zašito pismo, v katerem ga nekdo poziva, da naj ta napad izvrši in potem sebe ustrelil. Če pa se ne bo ustretil, da ga bo dotični počakal in ga bo sam ustrelil. Napadalec je macedonski razbojnik. Gre za maščevanje za uboj generala macedonskih upornikov, Protogerova.

V DRUGIH DRŽAVAH.

General Protogerov ubit. V Sofiji, glavnem mestu Bolgarske, se je zgodil zločin, ki je velikega političnega pomena za Balkan. Na ulici ob dveh ponoči je bil ustreljen general Protogerov, vodja onih, ki so hoteli Macedonijo odtrgati od naše države. Ker je bil Protogerov v prepiru z nekaterimi svojimi ljudmi, se sumi, da so ga ti njegovi osebni sovražniki umorili. Prav zlobna pa je notica, da je bil umor naročen iz Jugoslavije. Tudi napad na Lazića, ki je s tem v

zvezi, je zadel na napačen naslov. Če bode pa sedaj v Macedoniji večji mir, se ne ve. Najnovejša sumnja pa kaže na Italijo, kateri se Protogerov ni hotel podati za hlapca in je stal na stališču, da je Macedonija macedonska in ne italijanska.

Sovražstvo Italiji proglašajo vse one države, ki so zaradi Nobilejevega poleta na severni tečaj izgubile svoje najboljše može. Italija je hotela ta polet samo za reklamo za fašizem, zdaj pa je doživela polom, kakor že zlepa ne.

Italija je škodoželjna naši državi in upa, da bo iz opora v notranji politiki tudi zase kaj izbila. Toda ta škodoželjnost ji bo že minila!

Venizelos — gospodar Grške. Znova se je pojavil Venizelos na Grškem in zopet je gospodar položaja. Kdo ve, če bo imel dovolj močno roko. Sovražnikov ima dosti!

Trgovska pogodba med Jugoslavijo in Avstrijo je bil predmet razgovora v avstrijski skupščini. Avstrijci so zopet znali zaščititi svoje kmetijstvo. Nikakor pa se ne more reči, da je ta zaščita za malega kmeta v Avstriji dobra. Dejansko je zaščiten le veleposestnik. Delavstvo je s tem nezadovoljno. Jugoslavija, ki razmeroma precej posebno goveje živine v Avstrijo izvažajo, bo s tem prizadeta. V celoti bo pa ostala pogodba približno v isti obliki kot dosedaj.

Mir na Kitajskem. Štirje vodilni generali so se zmenili, da ponehajo z domačo vojsko in pošljejo tujim državam obvestilo, da se jim v kitajske zadeve ni treba prav nič vmešavati! Posebno je ta nastop naperjen proti Japonski, ki je že mislila, da je gospodarica Kitajske. Saj je prav, da je mir!

Za svetovni mir delo napreduje! Vedno več držav se priklanja za Kellogov predlog, da tudi narodi in države svoje spore uredijo pred sodiščem, kakor morata to storiti dva človeka, ki sta v sporu. Prav pa bi bilo, da bi se države ne le izjavile za ta načrt, ampak da bi ga tudi uresničile in se nehale oboroževati!

Clovek in denar.

Denar je, ki hoče nekako obvladati vse današnje življenje. Kdor ga ima v izobilju, velja za srečnega, kdor ga nima, se čuti zapostavljenega, denar je, ki ga tako željno išče toliko človeških src. Kristus pa zavzema napram denarju, premoženju drugačno stališče. Proglasil je: »Blagor ubogim v duhu«, nad bogatini pa je izrekel svoj »gorje«. Radi teh besed današnji denarja tako pohlepni svet odklanja Kristusovo vero, češ, da je tuja vsakdanjemu življenju, da se ž njo ne da živeti, ker obsoja in prepo-veduje denar in premoženje.

Seveda tudi ta očitke proti Kristusu veri ne drži. Res da je Kristus izrekel nad premoženjem svojo obsodbo, a ta obsodba velja prvič one-